

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/32/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112220166
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8112220166.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Česká republika, s. r. o., so sídlom Novodvorská 994, Praha 4, Česká republika, IČO: 25 117 483, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému: G. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXX/X, L. - U., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66 o zaplatenie 158,60 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 14C 139/2012-45 zo dňa 31. 10. 2012 takto jednodhlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania 19,33 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet JUDr. I. Šafranka, advokáta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Vyslovil, že náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovaným nepriznáva a ďalej vyslovil, že žalobca je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 58,15 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavreli úverovú zmluvu, pričom bol stanovený splátkový kalendár, ktorý však žalovaný neplnil, preto právny predchodca žalobcu odstúpil od úverovej zmluvy a došlo k spoplatneniu úveru. Určil lehotu na uhradenie zostatku úveru dňa 14. 10. 2009. Právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy a sám si zvolil formu ukončenia zmluvného vzťahu. Teda si mal byť vedomý, že pokiaľ sa rozhodne pre odstúpenie od zmluvy, dôjde k jej zrušeniu. Vychádzajúc zo záveru o zrušení zmluvy o spotrebiteľskom úvere od začiatku, sú účastníci povinní si vrátiť navzájom poskytnuté plnenia. Mal preukázať, že žalovaný neuhradil 5 splátok, t. j. sumu 1 595 Sk a keďže mal uhradiť 40 splátok po 319 Sk, z toho vyplýva, že uhradil celkovo 11 060 Sk. Zároveň bolo nesporné, že žalobca mu poskytol sumu 8 009 Sk a keďže doposiaľ už uhradil sumu 11 060 Sk, teda vrátil žalobcovi ním poskytnuté plnenie, dokonca uhradil viac, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Ďalej konštatoval, že v priebehu konania vstúpil do konania vedľajší účastník, ktorého úlohu a plány posúdil podľa ust. § 93 ods. 4 O. s. p.. Ten vzniesol námietku premlčania, pričom bol názoru, že vedľajší účastník je oprávnený ku všetkým úkonom, ku ktorým je oprávnený hlavný účastník a tieto vykonal v prospech hlavného účastníka, ktorého podporuje. Vedľajším účastníkom bola vznesená námietka premlčania v prospech žalovaného, ktorého v konaní podporoval a táto neodporovala úkonu žalovaného. Preto bolo potrebné v konaní skúmať začiatok plynutia premlčacej doby, ktorá pre daný vzťah prichádzala do úvahy a ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Žalobca mohol o celé plnenie žiadať hneď po tom, ako mu vzniklo právo na celú dlžnú sumu po odstúpení zmluvy. Keďže žalobca v odstúpení od zmluvy určil lehotu na plnenie na deň 14. 10. 2009, mohol sa nasledujúci deň, t. j.

15. 10. 2009 domáhať zaplata celého dlhu. Žalovaný bol v omeškaní s plnením celého peňažného dlhu od 15. 10. 2009, pričom žalobca podal žalobu na súde až 02. 07. 2012. Keďže žalovaný nárok predstavuje bezdôvodné obohatenie, premlčuje sa v 2-ročnej subjektívnej lehote, a teda bol premlčaný nárok najneskôr dňa 15. 10. 2011. Preto konštatoval, že žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej doby a vznesenie námietky premlčania vedľajším účastníkom.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., keď žalovaný, ktorý mal v konaní úspech mu žiadne trovy nevznikli a ani nežiadal o ich priznanie a žalobca na ich náhradu nemal právo. Zároveň uzavrel, že vedľajší účastník vystupoval na strane žalovaného, vzniesol námietku premlčania, preto mu postupom podľa ust. § 93 v spojení s ust. § 142 O. s. p. priznal náhradu trov konania pozostávajúcu za dva úkony právnej služby, prevzatie a príprava a vyjadrenie po 16,60 Eur. Ďalej mu priznal režijný paušál 2 x 7,63 Eur a DPH vo výške 9,69 Eur, čo predstavuje 20 % z odmeny a režijného paušálu.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Odvolanie podal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Zastáva názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, združenie pritom možnosť využiť aj určenú podporu ministerstva. Takýto záver ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo veci sp. zn. 5Co 26/2012, ako aj 3CoB 259/2011, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Poukázal, že má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania, vôľu účastníka a je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode, navyše nadbytočne vedľajší účastník opakuje bez uvedenia nových skutočností viaceré procesné podania. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 O. s. p.. Združenie nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania ani pravdepodobne nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí 13Co 35, 36/2012. Zastáva názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v súdnej veci nemožno považovať za účelné. Činnosť vedľajšieho účastníka nemožno považovať za tak odborne náročnú, aby si vyžadovala úplné právnické vzdelanie. V tejto súvislosti poukázal na rôzne rozhodnutia krajských súdov v SR. Má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov konania poukazuje aj na ust. § 137 O. s. p. a Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora. K tomu uviedol, že združenie žalovaného v konaní nezastupuje. Z uvedeného dôvodu nemožno argumentovať týmto ustanovením, nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov len pre právnické osoby, ktoré sú oprávnené zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže najmä ide o Centrum právnej pomoci. Takýto názor vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí 13Co 40/2012. Preto považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka za nadbytočné, účelové, nehospodárne a navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že mu náhradu trov konania neprizná a uplatnil si trovy odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník. Poukázal, že právo na zástupcu má z rovnakých dôvodov, akých ho má žalobca. Je absurdné, ak žalobca ako účastník konania zastúpený advokátom upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Účelnosť trov možno odôvodniť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Aj vedľajší účastník ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu rovnosti zbraní. Samotná skutočnosť, že vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania nie je medzi účastníkmi sporná, napriek tomu si vedľajší účastník dovoľuje poukázať na uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 71/2010, ako aj komentár k Občianskemu súdnemu poriadku, C. H. Beck. (Štefček/Ficová a kol.). Dal do pozornosti najnovší Občiansky súdny poriadok, I. diel, II. vydanie autorov Štefček, Ficová na strane 327 - 331. Ich účasť v konaní je pre spotrebiteľa efektívna. Práve proti praktikám a nekalým obchodným praktikám, ktoré uplatňujú dodávatelia v spotrebiteľských vzťahoch je úloha združenia nezastupiteľná, lebo aj keď súd skúma neprijateľné zmluvné podmienky ex offio nemôže napríklad poučiť spotrebiteľa o premlčaní. Pritom prax potvrdzuje, že dodávateľ má celoplošnú snahu ignorovať premlčaciu lehotu podľa

Občianskeho zákonníka a predkladajú nekalým spôsobom spotrebiteľovi zmluvné podmienky, podľa ktorých sa dožadujú premlčacích lehôt podľa Obchodného zákonníka a často aj 10-ročné premlčacie lehoty dodatočne podsúvajú spotrebiteľom na podpis uznania dlhu na predtlačенých formulároch. Prax potvrdzuje, že sociálne a vedomostne slabí spotrebiteľ rezignuje a prijme akékoľvek rozhodnutie. Brániť sa sám nevie, na advokáta nemá. Svojou činnosťou naplňajú ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Dal do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta a aj na náhradu trov konania a do pozornosti dal aj novelizované znenie § 137 O. s. p., podľa ktorého výslovne im patrí náhrada výdavkov za zastupovanie advokátom.

Odvolačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že súd prvého stupňa v napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol správne, správne zistil skutkový stav veci, prijal aj správne právne závery, na zisteniach, na ktorých sa nič nezmenilo ani pred odvolacím súdom a na ktoré v plnom rozsahu odkazuje aj odvolací súd.

Je zrejmé, ako vyplýva aj z obsahu napadnutého rozhodnutia, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o trovách konania vedľajšieho účastníka právne založil na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. teda zásady úspechu, keď poukázal na to, že v konaní vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania, námietka, ktorá bola úspešná, pretože dôvodom tejto námietky bola tá skutočnosť, že žaloba bola zamietnutá.

Žalobca podal odvolanie len čo do trov konania vedľajšieho účastníka a rámec svojho odvolania v podstate založil len na tej skutočnosti, že trovy vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené trovy, nadbytočné, nevhodné a zastával názor, že vedľajší účastník, a teda v danom prípade združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach a paušálny vstup združenia do konaní, ktoré pre vstup nebol žiaden dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania. V tejto súvislosti poukazoval aj na iné rozhodnutia odvolacích súdov SR.

Odvolačný súd sa s odvolacími námietkami žalobcu nestotožňuje a dodáva, že podľa ust. § 137 O. s. p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ust. § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu

S účinnosťou od 15. 10. 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastník v konaní. V tejto druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady v sporoch o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 205/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

V danom prípade sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu o nadbytočnosti a neúčelnosti trov konania, pretože k žiadnemu navyšovaniu trov alebo hospodárnosti konania by nebolo došlo, ak by žalobca nebol podával žalobu tam, kde je ide o nárok zjavne premlčaný.

Odvolačný súd bol toho názoru, že v danom prípade ani nebol dôvod posudzovať tieto trovy konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Do úvahy použitie tohto ustanovenia neprichádza s poukazom na skutočnosť, že ide o spor, ktorý vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že nie je možné vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznať trovy právneho zástupcovi, keďže samotné združenie má členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Takéto rozhodovanie by bolo postupom, ktorý by bol v rozpore nielen s Občianskym súdnym poriadkom, ale aj Ústavou SR, ako aj právom EÚ a tiež postupom, ktorý by bol v rozpore s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. V danom prípade sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalobcu o neúčelnosti trov konania, pretože k zamietnutiu žaloby došlo práve v dôsledku vznesenej námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka. Aj keď účelnosť trov konania treba posudzovať zvlášť v každom prípade, je treba povedať, že vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa ust. § 137 O. s. p. patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým priznal trovy vedľajšieho účastníka považoval za vecne správne a v zmysle ust. § 219 O. s. p. ho ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur (za vyjadrenie k odvolaniu z hodnoty 158,60 Eur), za polovičný úkon odmenu á 8,30 Eur a 7,81 Eur paušál z 16,11 Eur + 20 % DPH (3,22 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.